

פאפו אינו רוצה לראות את חיי המין של העכבישים, ומודעי המר על בחירתו של אייזנהואר כנשיא

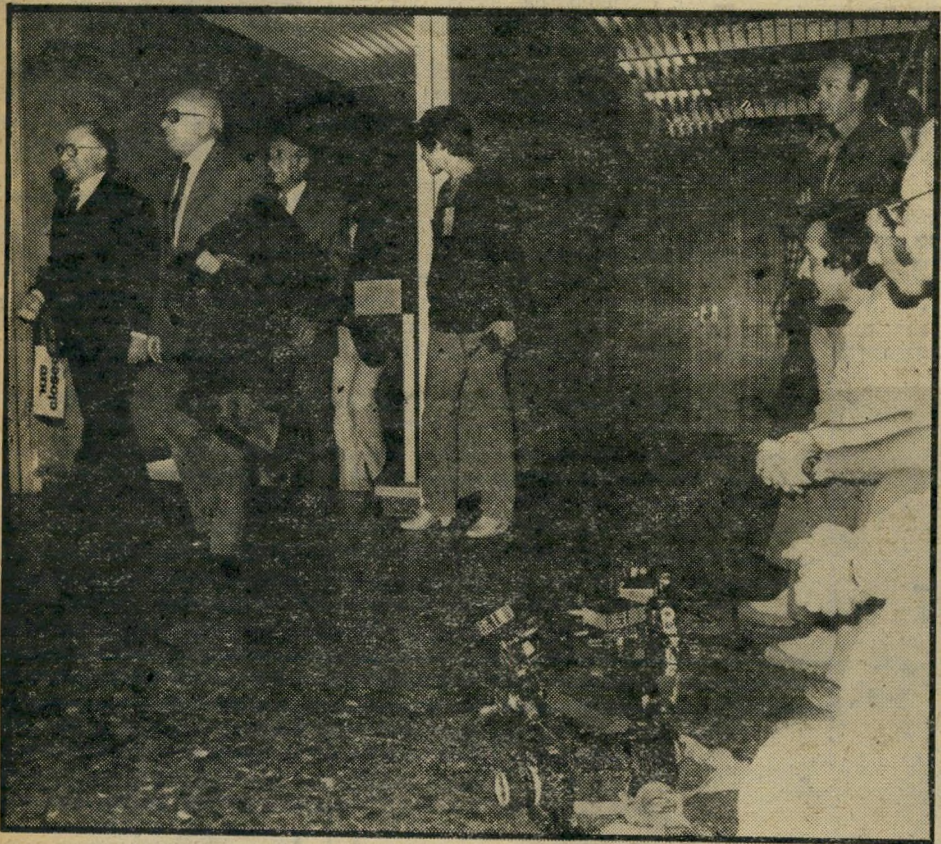
של אייזנהואר כנשיא

מוזמנים, מחקו אותו. אחרי בירור קצר נאמר לאנשי נבון כי זו היתה הוראה מלמעלה. בעת ביקורו של נבון במצריים קרתה תקלה בין ה-

נכהאן, מי שהיה ידיד קרוב של חסן באמה, שהודח בזמן מנו על ידי הנשיא אנור אל-סאדאת. כאשר ראו ה מצרים את שמו ברשימתה

למיניהם מקיימים יחסים מועד המסך הקטן. מה שהוא צריך זה בידור, קבע.

עוד סיפור מסוורו של הנשיא יצחק נבון בקאהיר: כאשר ערך הנשיא את רשימת המוזמנים לארוחת הערב שערך לכבוד הנשיא המצרי ורעייתו, הכניס את שמו של צ'אח

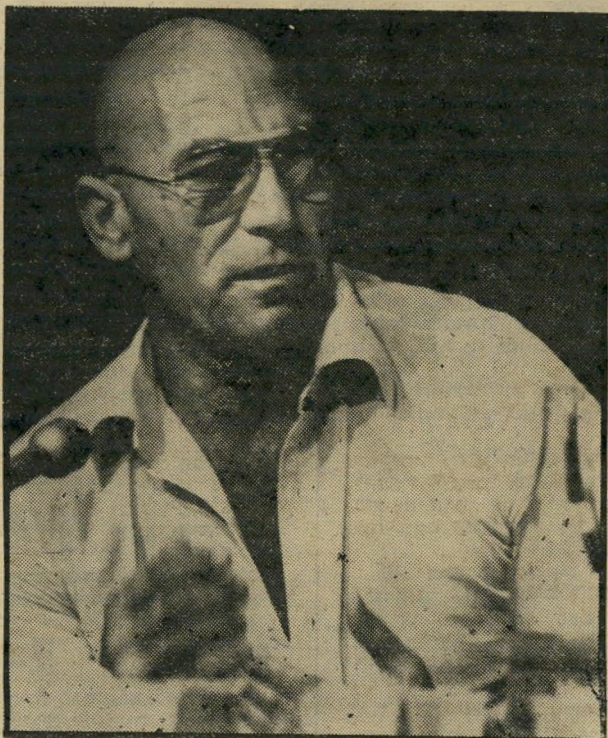

בא נמלהתעופה בן גוריון בדרכו לארצות הברית. שם קיבלו את פניו צלמי העיתונות, שהיו באותו שבוע בשביחה, ותחת לצלמו ישבו מן הצד והתבוננו בו. את המצלמות שלהם הניחו על הרצפה. הצלם שצילם תמונה זו היה צלם לישכת העיתונות הממשלית, יעקוב סער, שבגלל היותו עובד-ממשלה לא שבת. ליד בגין צעד עוזרו, יחיאל קדישא.

מנחם בגין

עיתונאית בלה אלמוג ונשיאת את ויצ"ו העולמית, רעייה יגלום. בפגישה עם ג'יהאן אל-סאדאת עמדה אלמוג בשורה הראשונה, ורשמה את דבריה של ג'יהאן. יגלום, ש עמדה מאחוריה. אמרה לה: "תזווי, אני שייכת לפמליה. ואת רק עיתונאית!" כאשר סיפרה אלמוג לחברותיה העיתונאיות על התקרית, החליטו להחרים כל אירוע של ויצ"ו בימים אלה. לקראת כנס קרוב של נשות ויצ"ו, הודיעו העיתונאיות כי לא יסקרו את הכנס עד אשר תתנצל יגלום. ואמנם, בימים אלה שלחה יגלום מיכתב-התנצלות לבלה אלמוג, שבו היא כותבת כי היא מתחרטת על דבריה ומציינת את הערכתה הרבה לעבודתן הקשה של העיתונאיות.

סגן ראש-משלת מצריים, פואד מוחי אל-דין סיפר לח"כ שימיעין פרס בדיחה: במדינה פרימיטיבית נלכד גריר של מדינה מערי בית על-ידי קאניבלים ונאכל. הממשלה הודיעה בטלסק למדינה המערבית: שגרירכם נאכל. המדינה המערבית ענתה בטלסק כי היא דורשת מהמדינה הפרימיטיבית מיליון דור כפיצויים. התשובה שקיבלה היתה: "אין לנו מיליון דולר. אתם יכולים לאכול את השגריר שלנו, הנמצא אצלכם!" פרס מיהר להוסיף כי מוחי אל-דין ציין כי לבדיחה זו אין כל קשר לקשרי הנור מלוציה בין ישראל ומצריים.

צבי ינאי

עורך השבועון "מחשבות" של חברת המחשב בים, "אויביאם", בא לערב שהיה מוקדש לגרפולוגיה, ואמר לפני המיקרופון כי איננו מאמין שהגרפולוגיה היא מדע מדויק, ולכן אין להתבסס אל מימצאיה ברצינות רבה מדי. אך הרחק מן המיקרופון סיפר: "במילחמת העולם הראשונה נעלם אבי. לפני כמה זמן מצאתי מיכתב שהוא כתב בזמנו אל אמי, ורציתי לדעת עליו יותר. לקחתי את המיכתב לגרפולוג, כדי שיגלה לי איזה מין איש היה אבי. אני ממתין עתה לתוצאות."

וקשה לו להתרכז, ואם מדבר רים אליו אחרי השעה 11 בבוקר, כבר אין הוא תופס במה העניין. הוסיף אהרונוסון: "זה מזכיר לי מנהיג ישראלי לשעבר, שנהג לדרוש מכולם לעברת את שמם. ובסוף ימיו דרש זאת אף מהגויים." שמע את התוכנית יריב בן-אליעזר, שכעס על ההשוואה בין שני המנהיגים, אף ששמו המפורש של בן-גוריון לא נזכר. יריב טלפן אל סגן-מפקד-התחנה, אלון שלי, ודרש ממנו הסתייגות של התחנה מדבריו של אהרונוסון. הובטח ליריב שהתחנה תשלח מיכתב לפרופסור, שבו תתרה בו שאם לא יפסיק את התבטאויותיו מסוג זה, הוא לא יוכל להתראיין עוד בתחנה הצבאית.

בעימות שהתקיים בין עורך-הדין אהרון פאפו, מן הוועד המנהל של רשות-השיר, ובין יריב בן-אליעזר, ש כתב ספר בשם מי מפחד מה טלוויזיה, אמר יריב: "מה ש הכי מרגיז זה שבעד ז'בוטינסקי סקי אחד אפשר לקבל שני

עם מלאת שבע שנים למותו של ד"ר בן-גוריון, 13 שנים למותה של רעייתו, נערכה אוכרה לשניים בקיבוץ שדה-בוקר. ליד שולחן הנשיאות ישבו בן היתר, נשיא-המדינה יצחק נבון, הרמטכ"ל רפאל ("רפול") איתן, שר-האוצר, ייגאל הורביץ, ומזכ"ל ההסתדרות, ירוחם מושל. כאשר הבחין רפול באווירה הטובה ששררה שם אמר: "אני מציע שיביאו לשדה-בוקר שוב את הורביץ ומשל. אולי תיפתרנה אז בעיות המשק בארץ."

נכדו של בן-גוריון, יריב בן-אליעזר, טען ש"מודעי נתן ובגין לקח" ב התכוננו לשר-האנרגיה יצחק מודעי, שטעה ואמר בארצות-הברית כי "ראש-הממשלה דויד בן-גוריון" חתם על הסכם-השלום עם מצריים, בעוד שראש-הממשלה מנחם בגין לקח את הזכות על הקמת המדינה מבן-גוריון ונתן אותה לזאב ז'בוטינסקי, גם זאת בנאום בארצות-הברית. "יש

מישה גאון

בנו בן 3 של הזמר יהורם גאון, בא עם אמו, אורנה, להופעתו של אביו, קבלת שבת, שהתקיימה ביום השישי אחרי-הצהריים. אף שיהורם הקדיש את אחד השירים לזאטוט, הוא העדיף לטייל באולם. אמו רדפה אחריו ונאלצה להרים אותו בזרועותיה, כדי שלא יפריע לזופים האחרים באולם. כאשר נדלקו האורות, ניפנף הזמר יהורם גאון לבנו משה, אך הקטן המשיך בסיוורו באולם.

בן-גוריונים" אמר לו פאפו: "זה חמור מאד, אך עוד יותר חמור הוא שבעד ז'בוטינסקי אחד מקבלים עשרה הרצלילים." הכוונה היתה, כמובן, לשטרות הכסף. שטר בן אלף לירות, ועליו תמונת ז'בוטינסקי, עומד להיות מונפק בקרוב.

איוון בליכוד, האחד נותן והר שני לוקח, סיכם בן-אליעזר.

מתלוצצים כי לפני הבחירות לנשיאות בארצות-הברית התערב שר-האנרגיה, יצחק מודעי, ואמר שהוא מהמר על דווייט אייזנהואר.

בתוכנית גלי צה"ל, שעתים משתיים, דיבר השבוע הפרופסור שלמה אהרונוסון על הנשיא-הנבחר של ארצות-הברית, רונלד ריגן. הוא סיפר כי האיש זקן ועייף,